O Expunere a celor

Şapte Epoci Ale Bisericii

Capitolul Unu

Descoperirea lui Isus Cristos

Apocalipsa1:1-20

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui, să arate slujitorilor Lui lucruri care trebuie să se împlinească curând; şi El a trimis şi a făcut aceasta cunoscut prin îngerul Lui slujitorului Său Ioan:

Care poartă mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu, şi despre mărturia lui Isus Cristos, şi despre toate lucrurile pe care el le-a văzut.

Binecuvântat este cel ce citeşte, şi acei care aud cuvintele acestei profeţii, şi ţin acele lucruri care sunt scrise acolo: căci timpul este aproape.

Ioan către cele şapte biserici care sunt în Asia: Har vouă, şi pace, de la Cel Care Este, şi Care Era, şi Care Este Să Vină; şi de la cele şapte Duhuri Care sunt înaintea tronului Lui;

Şi de la Isus Cristos, Care este Martorul Credincios, şi Cel Dintâi Născut Din Morţi, şi Prinţul Regilor Pământului. Către Acel Care ne-a iubit, şi ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sânge,

Şi ne-a făcut regi şi preoţi pentru Dumnezeu şi Tatăl Lui; a Lui să fie slava şi stăpânirea pentru vecii vecilor. Amin.

Iată, El vine cu nori; şi fiecare ochi Îl va vedea, şi acei care L-au străpuns: şi toate neamurile pământului se vor boci din cauza Lui. Chiar aşa, Amin.

Eu sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul, zice Domnul Care Este, şi Care Era, şi Care Este Să Vină, cel Atotputernic.

Eu Ioan, care de asemenea sunt fratele vostru, şi părtaş în necaz, şi în împărăţia şi răbdarea lui Isus Cristos, eram în insula care se cheamă Patmos, pentru Cuvântul lui Dumnezeu, şi pentru mărturia lui Isus Cristos.

Eu am fost în Duhul în ziua Domnului, şi am auzit înapoia mea un glas măreţ, ca al unei trâmbiţe,

Zicând, Eu sunt Alfa şi Omega, Întâiul şi Ultimul: şi, Ce tu vezi, scrie într-o carte, şi trimite-o celor şapte biserici care sunt în Asia; la Efes, şi la Smirna, şi la Pergam, şi la Tiatira, şi la Sardis, şi la Filadelfia, şi la Laodicea.

Şi m-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Şi fiind întors, am văzut şapte sfeşnice de aur;

Şi în mijlocul celor şapte sfeşnice pe unul care semăna ca Fiul Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, şi încins la piept cu un brâu de aur.

Capul Lui şi părul Lui erau albe ca lâna, aşa alb ca zăpada; iar ochii Lui erau ca para focului;

Iar picioarele Lui ca alama fină, de parcă erau arse într-un cuptor; şi glasul Lui ca sunetul multor ape.

Şi El avea în mâna Lui dreaptă şapte stele: şi din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri: şi înfăţişarea Lui era cum străluceşte soarele în puterea lui.

Şi când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Şi El şi-a pus mâna dreaptă peste mine, zicându-mi, Nu te teme; Eu sunt Întâiul şi Ultimul:

Eu sunt Cel Care trăieşte, şi era mort; şi, iată, Eu sunt viu în vecii vecilor, Amin; şi am cheile iadului şi ale morţii.

Scrie lucrurile pe care tu le-ai văzut, şi lucrurile care sunt, şi lucrurile care vor fi de aici încolo;

Taina celor şapte stele pe care tu le-ai văzut în mâna Mea dreaptă, şi cele şapte sfeşnice de aur. Cele şapte stele sunt îngerii celor şapte biserici: şi cele şapte sfeşnice pe

care tu le-ai văzut sunt cele şapte biserici.

INTRODUCERE LA CAPITOLUL UNU

Apoc. 1:1-3. „Descoperirea lui Isus Cristos, care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate slujitorilor Săi lucruri care trebuie să se împlinească în scurtă vreme; şi El a trimis şi a făcut de cunoscut aceasta prin îngerul Său la slujitorul Său Ioan; Care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu, şi despre mărturia lui Isus Cristos, şi despre toate lucrurile pe care el le-a văzut. Binecuvântat este cel care citeşte, şi cei care ascultă Cuvintele acestei profeţii, şi păzeşte acele lucruri care sunt scrise aici: Căci timpul este aproape."

Scriitorul (nu autorul) acestei cărţi este Sf. Ioan divinul. Istoricii sunt de acord că el a trăit ultima parte din viaţa lui în Efes, deşi la timpul scrierii acestei cărţi el era pe Insula Patmos. Aceasta nu este istoria vieţii lui Ioan, ci ea este Descoperirea lui Isus Cristos în epocile viitoare ale bisericii. În versetul al treilea aceasta este numită o profeţie şi aceasta este de fapt ceea ce este.

Această carte este de obicei denumită Descoperirea Sfântului Ioan, dar aceasta este incorect. Ea este Descoperirea lui Isus Cristos dată lui Ioan pentru Creştinii din toate epocile. Aceasta este singura carte în întreaga Biblie care este scrisă de Isus Însuşi, prin apariţia personală la un scriitor.

Aceasta este ultima carte din Biblie, totuşi ea spune începutul şi sfârşitul de distribuire a Evangheliei.

Acum cuvântul grecesc pentru descoperire este „apocalypse" care înseamnă „dezvelire". Această dezvelire este descrisă perfect în exemplul unui sculptor care îşi descoperă lucrarea lui de statuie, expunind-o la privitor. Aceasta este o dezvelire, descoperind ceea ce a fost ascuns înainte. Acum dezvelirea nu este numai descoperirea Persoanei lui Cristos, ci aceasta este DESCOPERIREA LUCRĂRILOR LUI VIITOARE ÎN CELE ŞAPTE EPOCI ALE BISERICII CARE VIN.

Importanţa descoperirii de către Duhul la un adevărat credincios nu poate să fie niciodată prea accentuat. Revelaţie însemnă mai mult pentru tine decât poate îţi dai seama. Acum eu nu vorbesc despre această Carte a Apocalipsei şi voi. Eu vorbesc despre TOATĂ descoperirea. Aceasta este enorm de important pentru biserică. Vă amintiţi voi în Matei 16 unde Isus a întrebat pe ucenici această întrebare: „Cine spun oamenii că sunt Eu Fiul Omului? Şi ei au zis, Unii zic că Tu eşti Ioan Botezătorul: unii, Ilie; şi alţii, Ieremia, sau unul din profeţi. El le spune lor, Dar cine spuneţi voi că Eu sunt? Şi Simon Petru a răspuns şi a zis, Tu eşti Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu. Şi Isus a răspuns şi i-a zis lui, Binecuvântat eşti tu, Simon Bar-jona; căci carnea şi sângele nu ţi-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu Care este în ceruri. Şi Eu îţi zic ţie, că tu eşti Petru, şi pe această piatră Eu voi zidi biserica Mea; şi porţile iadului nu vor birui împotriva ei." Romano Catolicii zic că biserica este zidită pe Petru. Acum aceasta este într-adevăr carnal. Cum ar putea Dumnezeu să zidească biserica pe un om aşa de nestatornic încât el a tăgăduit pe Domnul Isus şi a blestemat în timp ce făcea aceasta? Dumnezeu nu poate să zidească biserica Lui pe vreun om născut în păcat. Şi aceasta nu era vreo piatră aşezată acolo de parcă Dumnezeu ar fi sfinţit pământul în acel loc. Şi aceasta nu este cum zic Protestanţii, că biserica este zidită pe Isus. Aceasta era DESCOPERIREA. Citiţi aceasta în felul în care este scris: „Carnea şi sângele nu a DESCOPERIT aceasta, CI TATĂL MEU A DESCOPERIT ACEASTA, şi PE ACEASTĂ PIATRĂ (DESCOPERIRE) EU VOI ZIDI BISERICA MEA:" Biserica este zidită pe Descoperire, pe „Aşa Vorbeşte Domnul".

Cum a ştiut Abel ce să facă pentru ca să ofere o jertfă potrivită către Dumnezeu? Prin credinţă el a primit descoperirea despre sânge. Cain nu a obţinut o astfel de descoperire (cu toate că el avea o poruncă) astfel el nu a putut să ofere jertfa corectă. Aceasta era descoperirea lui Dumnezeu care a făcut deosebirea şi i-a dat lui Abel viaţă eternă. Acum voi aţi putea lua ce spune pastorul, sau ce învaţă seminarul, şi deşi aceasta ar putea să vă fie predat cu elocvenţă, până când Dumnezeu nu vă descoperă că Isus este Cristosul, şi că sângele este acela care vă curăţeşte, şi că Dumnezeu este Salvatorul vostru, voi nu veţi avea viaţă eternă. Descoperirea Spirituală este aceea care face aceasta.

Acum eu am spus că această Carte a Apocalipsei este descoperirea lui Isus şi ceea ce El face în biserici pentru acele şapte epoci. Aceasta este o descoperire deoarece ucenicii, înşişi, nu au ştiut aceste adevăruri înscrise. Aceasta nu le-a fost descoperit lor mai înainte. Vă amintiţi că ei au venit la Isus în Cartea Faptelor şi L-au întrebat: „Vei restabili Tu împărăţia lui Israel în timpul acesta?" Şi El a zis: „Aceasta nu este ca voi să cunoaşteţi vremurile şi anotimpurile." Oamenii aceia încă se gândeau că Isus avea o împărăţie pământească. Însă aceasta era o împărăţie spirituală pe care El urma să o zidească. El nici măcar nu putea să le spună despre locul Lui în aceasta, pentru că Tatăl nu i-a descoperit aceasta Lui. Dar acum după moartea şi învierea Lui, şi la acest anumit timp în slujba Lui de mijlocire, El este în stare să aşeze înainte aici în această descoperire despre Sine lui Ioan ce va însemna şi va face slava şi prezenţa Lui în biserică.

În această descoperire El ne spune care este sfârşitul diavolului. El spune cum urmează ca El să se ocupe de diavolul şi să-l arunce în lacul de foc. El descoperă sfârşitul celor răi care-l urmează pe Satan.

Iar Satan urăşte asta.

Aţi observat voi vreodată cum urăşte Satan două cărţi din Biblie mai mult decât toate celelalte? Prin teologii liberari şi prin oamenii de ştiinţă falşi el întotdeauna atacă Cartea despre Genesa şi Cartea despre Apocalipsa. În amândouă aceste cărţi noi aflăm originea Satanei, căile lui îngrozitoare şi distrugerea lui. Asta este de ce el le atacă. Lui îi groază să fie expus, şi în aceste cărţi el este expus exact pentru ceea ce este el. Isus a spus despre Satan: „El nu are nici o parte în Mine iar Eu nu am nici o parte în el.” La diavolul i-ar place să dovedească aceasta diferit; dar el nu poate, aşa că el face tot ce poate să distrugă încrederea în Cuvânt. Dar când biserica nu crede pe Satan şi crede descoperirea Cuvântului de către Duhul, porţile iadului nu vor izbuti împotriva ei.

Lăsaţi-mă doar să pun înăuntru un cuvânt aici din propria mea slujbă, dacă nu aveţi nimic împotrivă. Voi toţi ştiţi că acest dar în viaţa mea este supranatural. Acesta este un dar prin care Duhul Sfânt este în stare să discearnă bolile, şi gândurile inimii omului, şi alte lucruri ascunse pe care numai Dumnezeu le poate şti şi apoi să mi le descopere. Eu doresc ca voi să fi putut sta cu mine şi să vedeţi feţele oamenilor când Satan ştie că el urmează să fie expus. Acum, nu oamenii sunt cei despre care eu vorbesc. Acesta este Satan care i-a apucat în vieţile lor prin păcat, indiferenţă, şi boală. Dar voi ar trebui să le vedeţi feţele. Satan ştie că el urmează să fie expus, şi cele mai caracteristice schimbări vin peste înfăţişările oamenilor. La Satan îi este teamă. El ştie că Duhul lui Dumnezeu este gata să le facă de cunoscut oamenilor despre lucrările lui. Pentru aceasta urăşte el aşa de mult aceste adunări. Când sunt chemate nume şi boli descoperite, Satan urăşte aceasta. Acum ce este asta? Aceasta nu este citirea gândului, aceasta nu este telepatie, nici nu este aceasta vrăjitorie. Aceasta este o DESCOPERIRE prin Duhul Sfânt. Acela este singurul fel prin care eu pot să cunosc aceasta. Desigur mintea carnală va numi aceasta orice însă nu Duhul Sfânt.

Lăsaţi-mă să vă arăt un alt motiv de ce Satan urăşte această Carte a Descoperirii lui Isus Cristos în biserică. El ştie că Isus Cristos este acelaşi ieri, şi azi, şi în veci, şi El nu se schimbă. El ştie asta cu mult mai mult decât nouăzeci la sută din teologi. El ştie că de moment ce Dumnezeu este nemişcat în natura Lui, atunci El este tot aşa de nemişcat în căile Lui. Astfel Satan cunoaşte cu siguranţă că biserica originală la Cincizecime cu puterea lui Dumnezeu (Marcu şaisprezece în acţiune) este Biserica Adevărată pe care Isus o pretinde ca a Lui proprie. Tot altceva este fals. Aceasta trebuie să fie.

Acum ţineţi minte asta. Cristos în Biserica Adevărată este o continuare a Cărţii despre Fapte. Dar Cartea despre Apocalipsa arată cum că duhul anticrist ar veni în biserică şi o întinează, făcând-o căldicică, formală şi fără putere. Ea expune pe Satan, descoperind lucrările lui (a încercat distrugerea poporului lui Dumnezeu şi discreditarea Cuvântului lui Dumnezeu) până jos la timpul când el este aruncat în lacul de foc. El se luptă cu asta. El nu o poate suferi. El ştie că dacă oamenii obţin ADEVĂRATA DESCOPERIRE despre ADEVĂRATA BISERICĂ şi ce este ea, pentru ce stă ea şi că EA POATE SĂ FACĂ LUCRĂRI MAI MARI, ea va fi o armată de neînvins. Dacă ei obţin o adevărată descoperire despre cele două duhuri din cadrul bisericii Creştine, şi prin Duhul lui Dumnezeu discern şi se opune duhului anticrist, Satan va fi fără putere înaintea ei. El va fi aşa de categoric împiedicat astăzi ca atunci când Cristos i s-a împotrivit fiecărui efort al lui să obţină putere asupra Sa în pustie. Da, Satan urăşte descoperirea. Dar noi o iubim. Cu descoperirea adevărată în vieţile noastre, porţile iadului nu vor birui împotriva noastră, dar noi vom birui asupra lor.

Voi vă veţi aminti că eu am menţionat la începutul acestui mesaj că această Carte pe care noi o studiem este descoperirea actuală a lui Isus, Însuşi, în biserică şi lucrarea Lui în epocile viitoare. Apoi am menţionat că este nevoie de Duhul Sfânt să ne dea descoperire ori noi omitem să o primim. Aducând aceste două gânduri laolaltă voi veţi vedea că nu va fi destul doar un studiu obişnuit şi gândire să se facă această Carte reală. Pentru aceasta va fi nevoie de operarea Duhului Sfânt. Asta înseamnă că această Carte nu poate fi descoperită la oricine ci unei clase speciale de oameni. Va fi nevoie de unul cu înţelegere profetică. Aceasta va cere abilitatea de a auzi de la Dumnezeu. Aceasta va cere instructaj supranatural, nu doar un student să compare vers cu vers, deşi aceea este bine. Dar o taină cere învăţarea de către Duhul sau aceasta niciodată nu devine clar. Cum avem noi nevoie să auzim de la Dumnezeu şi să ne aşezăm deschişi şi să devenim predaţi Duhului să auzim şi să ştim.

Aşa cum deja am spus, această Carte (Apocalipsa) este terminarea Scripturilor. Aceasta este chiar plasată exact corect în regula Scripturii; la sfârşit. Acum voi puteţi şti de ce zice ea că oricine care câteşte sau chiar aude este binecuvântat. Aceasta este descoperirea lui Dumnezeu care vă va da autoritate asupra diavolului. Şi voi puteţi vedea de ce aceia care vor adăuga sau vor scoate din ea vor fi blestemaţi. Aceasta va trebui să fie aşa, căci cine poate adăuga sau scoate din descoperirea desăvârşită a lui Dumnezeu şi să biruiască vrăjmaşul? Aceasta este aşa de simplu. Nu există nimic de o aşa putere biruitoare ca descoperirea Cuvântului. Vedeţi, în versetul trei este pronunţată o binecuvântare asupra acelora care dă atenţie specială la această Carte. Eu cred că aceasta se referă la obiceiul Vechiului Testament despre preoţii care citeau Cuvântul către adunare dimineaţa. Voi vedeţi, mulţi nu puteau citi astfel preotul trebuia să le citească. Atât timp cât acesta era Cuvântul, binecuvântarea era acolo. Aceasta nu conta dacă el a fost citit sau auzit.

„Timpul este aproape.” Timpul nu era aproape mai înainte. În înţelepciunea şi orânduirea lui Dumnezeu această puternică descoperire (deşi pe deplin cunoscută lui Dumnezeu) nu putea să apară până acum. Astfel noi imediat învăţăm un principiu - că descoperirea lui Dumnezeu pentru fiecare epoca poate veni numai în epoca aceea, şi la un timp specific. Uitaţi-vă la istoria Israelului. Descoperirea lui Dumnezeu către Moise a venit numai la un timp specific al istoriei, şi chiar mai specific a venit aşa cum poporul a plâns către Dumnezeu. Isus, Însuşi, a venit la timpul cuvenit, El fiind Descoperirea completă a Dumnezeirii. Şi în această epocă (Laodiceană) descoperirea lui Dumnezeu va veni la timpul potrivit. Aceasta nu va întârzia, nici nu va fi ea prematură. Gândiţi-vă la asta şi luaţi-o bine în seamă, căci noi suntem în timpul sfârşitului astăzi.

SALUTAREA

Apoc. 1:4-6. „Ioan către cele şapte biserici care sunt în Asia; Har vouă, şi pace, de la Cel Care Este, şi Care Era, şi Care Este să Vină; şi de la cele şapte Duhuri Care sunt înaintea tronului Său; şi de la Isus Cristos, Care este Martorul Credincios, şi cel Întâi Născut din Morţi, şi Prinţul Împăraţilor Pământului. A Lui Care ne-a iubit, şi ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sânge, şi ne-a făcut regi şi preoţi pentru Dumnezeu şi Tatăl Lui; a Lui să fie slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.”

Cuvântul, Asia, este de fapt Asia Mică. Aceasta este o parcelă mică de pământ cam de mărimea lui Indiana. Cele şapte biserici acolo au fost alese special dintre toate celelalte biserici pentru caracteristicile lor, la care aceleaşi caracteristici ar fi găsite în epocile succesive secole mai târziu.

Cele şapte Duhuri înaintea tronului este Duhul Care era în fiecare din cei şapte mesageri, dându-le lor slujbele lor pentru epoca în care a trăit fiecare.

Acum toate aceste expresii, 'Cel Care Este', şi 'Cel Care Era', şi 'Este Să Vină', şi 'Martor Credincios', şi 'Întâi născut Dintre cei Morţi', şi 'Prinţ al Împăraţilor Pământului', şi 'Alfa şi Omega', şi 'Atotputernicul', sunt titluri şi descrieri despre UNA ŞI ACEEAŞI PERSOANĂ, Care este Domnul Isus Cristos, Care ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sânge.

Duhul lui Dumnezeu în Ioan se exprimă astfel pentru ca să aşeze înainte Divinitatea Supremă a lui Isus Cristos şi să descopere Dumnezeirea ca UN Dumnezeu. Astăzi există o eroare grosolană. Aceasta este că acolo sunt trei Dumnezei în loc de unul. Această descoperire cum este dată lui Ioan de către Isus, Însuşi, corectează acea eroare. Aceasta nu este că acolo sunt trei Dumnezei, ci un Dumnezeu cu trei funcţii. Există UN Dumnezeu cu trei titluri, Tată, Fiu, şi Duh Sfânt. Această puternică descoperire este ceea ce a avut biserica timpurie, şi aceasta trebuie să fie restaurată în această zi din urmă împreună cu formula corectă a botezului în apă.

Acum teologii moderni nu vor fi de acord cu mine căci iată ce a fost scris într-o mare revistă Creştină. „Acea învăţătură (despre Trinitate) este tocmai la inima şi miezul Vechiului Testament. Aceasta este fiecare iotă aşa de mult la inima şi miezul Noului Testament. Noul Testament este tot atât de mult opus ca şi Vechiul Testament la gândul că există mai mulţi Dumnezei decât unul. Totuşi Noul Testament învaţă cu egală claritate că Tatăl este Dumnezeu, şi Fiul este Dumnezeu, şi Duhul Sfânt este Dumnezeu, şi că aceştia trei NU sunt trei aspecte ale aceleiaşi Persoane, ci trei persoane stând într-o adevărată relaţie personală unul faţă de altul. Acolo noi avem marea învăţătură a Trei Persoane dar un Dumnezeu.”

Ei de asemenea declară: „Dumnezeu, conform cu Biblia, nu este doar o persoană, ci El este trei persoane într-un Dumnezeu. Aceasta este marea taină a Trinităţii”.

Aceasta sigur este. Cum poate trei persoane să fie într-un Dumnezeu? Nu numai că nu există Biblie pentru aceasta, ci aceasta arată chiar o lipsă de judecată inteligentă. Trei persoane distincte, deşi substanţă identică, face trei dumnezei, sau limba şi-a pierdut în întregime înţelesul.

Ascultaţi doar la aceste cuvinte din nou: „Eu sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul, zice Domnul, Care Este, şi Care Era, şi Care Este să Vină, Atotputernicul”. Aceasta este Divinitate. Acesta nu este simplu un profet, un om. Acesta este Dumnezeu. Şi aceasta nu este o descoperire a trei Dumnezei, ci a UNUI Dumnezeu, Atotputernicul.

Ei nu au crezut în trei Dumnezei la începutul bisericii. Voi nu puteţi găsi acel fel de credinţă printre apostoli. Aceasta era după epoca apostolică că această teorie a venit înăuntru şi a devenit într-adevăr o controversă şi o învăţătură cardinală la Consiliul din Niceea. Învăţătura despre Dumnezeire a cauzat o împărţire în două la Niceea. Şi de la acea împărţire acolo au venit două extreme. Una de fapt a mers în politeism, crezând în trei Dumnezei, şi ceilalţi au mers în unitarism. Desigur aceasta era o vreme să devină aşa, dar au făcut-o, şi noi avem aceasta chiar astăzi. Dar Descoperirea prin Ioan de către Duhul către biserici era: „Eu sunt Domnul Isus Cristos, şi Eu sunt TOTUL din acesta. Nu există vreun alt Dumnezeu.” Şi El şi-a pus pecetea Lui pe această Descoperire.

Consideraţi aceasta: Cine era Tatăl lui Isus? Mat. 1:18 zice: „Ea s-a aflat cu copil de la Duhul Sfânt”. Dar Isus, Însuşi, a pretins că Dumnezeu era Tatăl Lui. Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Duhul Sfânt, aşa cum

noi adesea exprimăm aceşti termeni, face pe Dumnezeu şi Duhul UNUL. Într-adevăr ei sunt, sau altfel Isus are doi Taţi. Dar observaţi că Isus a zis că El şi Tatăl Lui era Unul - nu doi. Aceasta face UN Dumnezeu.

De moment ce aceasta este istoric şi Scriptural adevărat, oamenii se întreabă de unde au venit cei trei. Aceasta a devenit o învăţătură fundamentală la Consiliul din Niceea în 325 A.D. Această trinitate (un cuvânt absolut nescriptural) a fost bazat pe mulţimea dumnezeilor din Roma. Romanii aveau mulţi dumnezei la care ei se rugau. Ei de asemenea se rugau la strămoşi ca mijlocitori. Aceasta era doar o treaptă să dea nume noi la dumnezei vechi, astfel noi să avem sfinţi să facem aceasta mai Biblic. Astfel, în loc de Jupiter, Venus, Marte, etc., noi avem Pavel, Petru, Fatima, Christofor, etc., etc. Ei nu puteau să-şi facă religia lor păgână să funcţioneze doar cu un Dumnezeu, astfel ei L-au împărţit în trei, şi ei au făcut mijlocitori din sfinţi aşa cum ei au făcut mijlocitori din strămoşii lor.

De atunci încoace oamenii au omis să-şi dea seama că există doar un Dumnezeu cu trei funcţii sau manifestări. Ei ştiu că există un Dumnezeu conform cu Scriptura, dar ei încearcă să facă această fantastică teorie că Dumnezeu este ca un ciorchine de struguri; trei persoane cu aceeaşi Divinitate împărţit egal la toţi. Dar aceasta spune clar aici în Apocalipsa că Isus este „Cel Care Este”; „Cel Care Era”, şi „Cel Care Este să Vină”. El este „Alfa şi Omega” care înseamnă că El este de la „A la Z” sau TOTUL DIN ACESTA. El este totul - Atotputernicul. El este Trandafirul din Şaron, Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor, Ramura Neprihănirii, Tatăl, Fiul, şi Duhul Sfânt. El este Dumnezeu, Atotputernicul Dumnezeu. UN DUMNEZEU.

Timotei 3:16 zice: „Şi fără îndoială mare este taina evlaviei: Dumnezeu a fost manifestat în trup, adeverit în Duhul, văzut de îngeri, propovăduit la Neamuri, a fost crezut în lume, primit sus în Slavă”. Aceasta este ce spune Biblia. Ea nu spune nimic despre o prima sau a doua sau a treia persoană aici. Ea spune că Dumnezeu a fost manifestat în trup. Un Dumnezeu. Acel UN DUMNEZEU a fost manifestat în trup. Aceasta s-ar cuveni să o stabilească. Dumnezeu a venit într-o formă umană. Aceasta nu L-a făcut UN ALT DUMNEZEU. EL ERA DUMNEZEU, ACELAŞI DUMNEZEU. Aceasta era o descoperire atunci, şi ea este o descoperire acum. Un Dumnezeu.

Să mergem înapoi în Biblie şi să vedem ce era El la început conform cu descoperirea pe care El a dat-o despre El însuşi. Marele Iehova a apărut la Israel într-un stâlp de foc. Ca Înger al Legământului El a locuit în acel stâlp de foc şi a condus zilnic pe Israel. La templu El a anunţat venirea Lui cu un nor mare. Apoi într-o zi El a fost manifestat într-un trup născut dintr-o fecioară care a fost pregătit pentru El. Dumnezeul care a locuit deasupra corturilor lui Israel a luat acum pe El însuşi un cort de carne şi a locuit ca un om printre oameni. Dar El era ACELAŞI DUMNEZEU.

Biblia învaţă că DUMNEZEU ERA ÎN CRISTOS. TRUPUL era Isus. În El a locuit toată plinătatea Dumnezeirii, TRUPEŞTE. Nimic nu poate să fie mai clar decât asta. Taină, da. Dar actual adevăr - aceasta nu poate fi mai clar. Astfel dacă El nu era trei persoane atunci, El nu poate fi trei acum. UN DUMNEZEU: Şi acest acelaşi Dumnezeu a fost făcut trup.

Isus a zis: „Eu am venit de la Dumnezeu şi Eu merg (înapoi) la Dumnezeu”. Ioan 16:27-28. Aceasta este exact ceea ce s-a întâmplat. El a dispărut de pe pământ prin moartea Lui, îngroparea, învierea, şi înălţarea. Apoi Pavel L-a întâlnit pe drumul spre Damasc şi El i-a vorbit lui Pavel şi a zis: „Saule, Saule, de ce Mă prigoneşti?” Pavel a zis: „Cine eşti Tu, Doamne?” El a zis: „Eu sunt Isus.” El a fost un stâlp de foc, o lumină orbitoare. El s-a întors înapoi, exact cum El a spus că El se va întoarce. Înapoi la aceeaşi formă în care El a fost înainte ca El să-şi ia un cort de carne. Aceasta este exact cum a văzut-o Ioan. Ioan 1:18 „Nici un om nu a văzut pe Dumnezeu vreodată; singurul Fiu născut, Care este în sânul Tatălui, El L-a declarat”. Observaţi unde spune Ioan că Isus ESTE. El este ÎN sânul Tatălui.

Luca 2:11 zice: „Căci vouă vi s-a născut în această zi în cetatea lui David un Mântuitor, Care este Cristos Domnul”. El a fost născut Cristosul, iar opt zile mai târziu când El a fost tăiat împrejur El a fost numit Isus, chiar aşa cum le-a spus lor îngerul. Eu am fost născut un Branham. Când eu am fost născut ei mi-au dat numele de William. El era CRISTOS dar Lui i s-a dat un nume aici jos printre oameni. Acel cort dinafară pe care oamenii îl puteau vedea era numit Isus. El era Domnul Slavei, Atotputernicul manifestat în trup. El este Dumnezeu Tatăl, Fiu, şi Duh Sfânt. El este tot aceasta.

Tată, Fiu, şi Duh Sfânt sunt doar titluri. Ele nu sunt nume. Aceasta este de ce noi botezăm în Numele Domnului Isus Cristos, pentru că acela este un nume, nu un titlu. Acesta este numele acelor titluri, întocmai cum voi luaţi un copil nou născut care este un fiu şi îl numiţi. Copil este ceea ce el este, fiu este titlul, apoi voi îl numiţi, John Henry Brown. Voi nu botezaţi doar în 'Numele lui Isus'. Există mii de Isuşi în lume şi au fost chiar înainte de Isus, Mântuitorul nostru. Dar există numai unul dintre ei născut Cristosul: „Domnul Isus Cristos”.

Oamenii vorbesc despre Isus ca fiind Fiul Etern al lui Dumnezeu. Acum nu este aceasta o contradicţie? Cine a auzit vreodată despre un 'Fiu' să fie etern? Fiii au începuturi, dar acela care este etern niciodată nu a avut un început. El este Dumnezeul Etern (Iehova) manifestat în trup.

În Evanghelia Sf. Ioan aceasta spune: „La început era Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. Şi Cuvântul a fost făcut trup şi a locuit printre noi.” El era Adevăratul şi Credinciosul Martor la Cuvântul etern al Tatălui. El era un Profet şi putea să spună ce a poruncit Tatăl ca El să spună. El a zis: „Tatăl Meu este în Mine”. Aceea este ceea ce Isus cortul a zis: „Tatăl Meu este în Mine”.

Dumnezeu are multe titluri: 'Neprihănirea noastră', şi 'Pacea noastră', şi 'Întotdeauna Prezent', şi 'Tată', şi 'Fiu', şi 'Duh Sfânt'; dar El are numai un nume uman şi numele acela este Isus.

Nu fiţi confuzi deoarece el are trei funcţii sau că El are o triplă manifestare. Pe pământ El era un Profet; în ceruri El este Preotul; şi venind înapoi pe pământ, El este Împărat al Împăraţilor. „Cel Care Era” - Acela este Isus, Profetul. „Cel Care Este” - Acela este El, Marele Preot, făcând mijlocire - Unul Care poate fi atins cu simţurile infirmităţii noastre. „Care Este să Vină” - Acela este Împăratul care vine. Pe pământ El era Cuvântul-Profetul. Moise a spus despre El: „Domnul Dumnezeul vostru va ridica un Profet ca mine, şi se va împlini că dacă ei nu vor asculta cuvintele acelui Profet ei vor fi nimiciţi din mijlocul poporului”.

Observaţi aceste fapte despre Isus. Pe pământ El era Profet, Miel, şi Fiu. Aceasta nu L-a făcut trei. Acestea erau doar manifestări sau funcţii ale Unei Persoane, Isus.

Acum acolo este o porţiune foarte favorită din Scriptură care trinitarienii gândesc că dovedeşte punctul lor despre mai multe decât o Persoană actuală în Dumnezeire. Aceasta este Apoc. 5:6-8: „Şi am privit, şi, iată, în mijlocul tronului şi a celor patru făpturi, şi în mijlocul bătrânilor, a stat un Miel aşa cum El a fost junghiat, având şapte coarne şi şapte ochi, care sunt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise înainte peste tot pământul. Şi El a venit şi a luat cartea din mâna dreaptă a Aceluia Care şedea pe tron. Şi când El a luat cartea, cele patru făpturi şi cei douăzeci şi patru de bătrâni au căzut jos înaintea Mielului, având fiecare din ei harfe, şi potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinţilor”. Într-adevăr aceste versete, dacă sunt izolate, ar părea să le dovedească părerea lor. Voi observaţi, că am zis, aceste versete IZOLATE. Oricum, citim Apoc. 4:2-3 şi 9-11: „Şi imediat eu eram în Duhul: şi iată, un tron a fost aşezat în ceruri, şi UNUL a şezut pe tron. Şi Cel Care a şezut avea înfăţişarea unei pietre de iaspis şi de sardiu: şi acolo era un curcubeu în jurul tronului, ca o piatră de smarald la vedere. Şi când acele făpturi au dat slavă şi onoare şi mulţumiri Celui Care şedea pe tron, Care trăieşte în veci de veci, cei douăzeci şi patru de bătrâni au căzut jos înaintea Celui Care şedea pe tron, şi s-au închinat Celui Care trăieşte în vecii vecilor, şi au aruncat cununile lor înaintea tronului, zicând, Tu eşti vrednic, O Doamne, să primeşti slavă şi onoare şi putere: căci Tu ai creat toate lucrurile, şi pentru plăcerea Ta sunt ele şi au fost create.” Observaţi cu atenţie în versetul doi acesta spune: „UNUL” (nu doi sau trei ci UNUL) şedea pe tron. În versetul trei spune: „EL” (NU ei) care avea înfăţişarea ca o piatră de iaspis. În versetul nouă spune că făpturile i-au dat onoare „LUI” (nu lor). În versetul zece zice că bătrânii au căzut jos înaintea „LUI” (nu lor). În versetul unsprezece zice că ei au strigat: „Tu eşti vrednic O DOAMNE” (nu Domni). De asemeni în versetul unsprezece zice acest UNUL pe tron era „Creatorul”, Care este Isus (Ioan 1:3), Care este Iehova-Duh - Dumnezeu din Vechiul Testament (Gen. 1:1).

Dar să nu ne oprim acolo. Citim acum în Apoc. 3:21: „Celui ce va birui îi voi da să şadă cu Mine în tronul Meu, după cum şi Eu am biruit, şi am şezut cu Tatăl meu în tronul Lui.” De asemeni citim Evr. 12:2: „Privind spre Isus Autorul şi Desăvârşitorul credinţei noastre; Care pentru bucuria care îi era pusă înaintea Lui a suferit crucea, dispreţuind ruşinea, şi şade la dreapta tronului lui Dumnezeu.” Observaţi căci conform cu Isus, Însuşi, Care a scris Apocalipsa, El este aşezat CU Tatăl. Duhul în Pavel (Care Duh este Duhul lui Cristos, căci Acela este Duhul Profeţiei prin care vine Cuvântul) zice că El şade la MÂNA DREAPTĂ a lui Dumnezeu. Dar când Ioan s-a uitat el a văzut numai „UNUL” pe tron. Şi aceasta nu era până la Apoc. 5:6-8 (care urmează Apoc. 4:2-3 în secvenţa de timp) în care noi vedem „Mielul” luând cartea de la „CEL” Care şedea pe tron, cum este indicat în Apoc. 4:2-3 şi 9-10. Ce este aceasta? Aceasta este taina despre „UN DUMNEZEU.” El (Isus), a ieşit din Dumnezeu, a devenit manifestat în trup, a murit şi a înviat din nou, şi s-a reîntors la „Sânul Tatălui.” După cum Ioan a zis: „Singurul Fiu născut Care este ÎN sânul Tatălui, El l-a declarat pe El.” Ioan 1:18. Acum era timpul pentru ca Dumnezeu (Mesia) să vină înapoi să-şi pretindă mireasa Lui şi apoi să se prezinte pe Sine (să se facă pe Sine cunoscut) la Israel. Astfel noi vedem iarăşi pe Dumnezeu păşind înainte să-şi asume o relaţie fizică către om ca „Fiul lui David, Împărat al Împăraţilor şi Domn al Domnilor, şi Mire al Miresei Neamurilor.” Aceasta NU este „Doi” Dumnezei, ci simplu UN DUMNEZEU manifestându-şi puternicele Lui funcţii şi titluri triunice.

Poporul ştia că El era un Profet. Ei cunoşteau semnul lui Mesia care putea să vină numai prin profet. Ioan 1:44-51: „Acum Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei şi Petru. Filip îl găseşte pe Natanael, şi îi spune lui, noi l-am găsit pe El, despre Care Moise a scris, în lege, şi profeţi, Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. Şi Natanael i-a spus, Poate să iasă vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus, Vino şi vezi. Isus l-a văzut pe Natanael venind la El, şi i-a spus, Iată într-adevăr un Israelit, în care nu este viclenie! Natanael i-a spus Lui, De unde mă cunoşti Tu? Isus a răspuns şi i-a zis, Înainte ca Filip să te cheme, când tu erai sub smochin, Eu te-am văzut. Natanael a răspuns şi i-a spus Lui, Învăţătorule, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu;

Tu eşti Împăratul lui Israel. Isus a răspuns şi i-a zis, Pentru că Eu ţi-am spus, că Eu te-am văzut sub smochin, crezi tu? Tu vei vedea lucruri mai mari decât acestea. Şi El i-a spus, Adevărat, adevărat, Eu îţi spun, că de acum înainte voi veţi vedea cerurile deschise, şi îngerii lui Dumnezeu înălţându-se şi pogorându-se peste Fiul Omului." Abilitatea de a discerne gândurile inimii în oameni i-a făcut pe aleşii lui Dumnezeu să înţeleagă că aici era Mesia, Cuvântul uns al lui Dumnezeu. Evr. 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este iute, şi puternic, şi mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri, pătrunzând chiar să despartă sufletul şi duhul, şi încheieturile şi măduva, şi este un discernător al gândurilor şi intenţiilor inimii."

Când femeia la fântână L-a auzit discernând gândurile inimii ei ea L-a numit un profet, declarând că Mesia va fi cunoscut pentru abilitatea aceea mare. Ioan 4:7-26: „Acolo vine o femeie din Samaria să scoată apă: Isus îi spune ei, Dă-Mi să beau. (Căci ucenicii Lui au fost duşi în cetate să cumpere de mâncare). Atunci femeia din Samaria îi zice Lui, Cum este aceasta că Tu, fiind un Iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt o femeie din Samaria? Căci Iudeii nu au de a face cu Samaritenii. Isus a răspuns şi i-a zis, Dacă tu cunoşteai darul lui Dumnezeu, şi Cine este Acesta care îţi zice, Dă-Mi să beau; tu I-ai fi cerut, iar El ţi-ar fi dat apă vie. Femeia I-a zis, Domnule, Tu nu ai nimic cu ce să scoţi, iar fântâna este adâncă: de unde ai atunci Tu acea apă vie? Eşti Tu mai mare decât părintele nostru Iacob, care ne-a dat fântâna, şi din care a băut el însuşi, şi copiii lui, şi vitele lui? Isus a răspuns şi i-a zis, Oricine bea din această apă va înseta iarăşi: Dar oricine bea din apa pe care Eu i-o voi da nu va înseta niciodată; ci apa pe care Eu i-o voi da va fi în el o fântână de apă care va izvori în viaţa veşnică. Femeia i-a spus Lui, Domnule, dă-mi mie apa aceasta, ca eu să nu însetez, nici să vin aici să scot. Isus i-a zis, Du-te, cheamă pe bărbatul tău, şi vino aici. Femeia a răspuns şi a zis, eu nu am bărbat. Isus i-a zis, tu ai zis bine că nu ai bărbat, căci tu ai avut cinci bărbaţi; şi pe care tu îl ai acum nu este bărbatul tău: în asta tu zici adevărul. Femeia i-a zis Lui, Domnule, eu pricep că Tu eşti un profet. Părinţii noştri s-au închinat pe acest munte; şi voi ziceţi, că în Ierusalim este locul unde se cuvine ca oamenii să se închine. Isus i-a zis, Femeie, crede-Mă, că vine ceasul, când voi nu vă veţi închina Tatălui, nici pe acest munte, nici chiar la Ierusalim. Voi vă închinaţi şi voi nu ştiţi la ce: noi ştim la ce ne închinăm: căci mântuirea este de la Iudei. Dar vine ceasul, şi acum este, când adevăraţii închinători se vor închina la Tatăl în Duh şi în adevăr: căci Tatăl caută astfel de închinători să I se închine. Dumnezeu este un Duh: şi cei care I se închină trebuie să I se închine în Duh şi în adevăr. Femeia îi zice Lui, eu ştiu că Mesia vine, Care este numit Cristos: când El va veni, El ne va spune toate lucrurile. Isus i-a zis, Eu Care îţi vorbesc sunt Acela."

În Apoc. 15:3 zice: „Şi ei cântă cântarea lui Moise slujitorul lui Dumnezeu, şi cântarea MIELULUI, zicând, Mari şi minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice; drepte şi adevărate sunt căile Tale, Tu Împărat al Sfinţilor." Vedeţi voi asta? MIELUL, Marele Preot ţinându-şi sângele Lui ca o ispăşire pe scaunul milei pentru păcatele noastre este Domnul Dumnezeul Atotputernic. Aceasta este funcţia Lui prezentă. Asta este ceea ce El face acum, pledând sângele Lui pentru păcatele noastre. Dar într-o zi acel Miel va deveni Leul din Seminţia lui Iuda. El va apărea în putere şi slavă şi îşi va lua autoritatea Lui să domnească ca Împărat. El este Împăratul care vine al acestui pământ. Desigur, aceasta nu spune că El nu este Împărat acum. Căci El este Împăratul nostru, Împăratul Sfinţilor. Chiar acum aceasta este o împărăţie spirituală. Ea nu este din sistemul acestei lumi întocmai cum noi nu suntem din această lume. Acesta este motivul că noi acţionăm diferit de această lume. Cetăţenia noastră este în ceruri. Noi reflectăm Duhul din lumea renaşterii noastre unde Isus este Împăratul. Asta este de ce femeile noastre nu se îmbracă în haine bărbăteşti sau să-şi taie părul sau să folosească toate acele cosmetice şi alte lucruri de care la lume îi place aşa de mult. Asta este de ce bărbaţii noştri nu beau şi nu fumează şi nu se poartă în păcat. Stăpânirea noastră este stăpânirea asupra păcatului şi aceasta este în forţă prin puterea care este în Duhul lui Cristos Care locuieşte în noi. Fiecare împărăţie de pe pământ urmează să fie dărâmată, dar a noastră va rămânea.

Acum noi am discutat despre funcţiile şi manifestările acelui Dumnezeu adevărat şi am privit slava Lui într-un studiu Scriptural. Însă El nu este de a fi cunoscut intelectual. El este cunoscut Spiritual; prin descoperire Spirituală. Acest acelaşi Unul Care a fost cunoscut ca Isus după trup a mers înapoi în stâlpul de foc. Dar El a promis că El va veni din nou şi va locui printre poporul Lui prin Duhul. Şi în ziua Cincizecimii acel stâlp de foc a venit jos şi s-a separat pe sine în limbi de foc peste fiecare din ei. Ce făcea Dumnezeu? El s-a separat pe Sine în biserică, dând la toţi bărbaţii şi femeile acelea o parte din El însuşi. El s-a împărţit pe Sine printre biserica Lui întocmai cum El a zis că El va face. Ioan 14:16-23: „Şi Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar El vă va da un alt Mângâietor, ca El să poată rămâne cu voi pentru totdeauna; Chiar Duhul Adevărului: Care lumea nu-l poate primi, deoarece ea nu-L vede, nici nu-L cunoaşte: dar voi Îl cunoaşteţi: căci El locuieşte cu voi, şi va fi în voi. Eu nu vă voi lăsa nemângâiaţi: Eu voi veni la voi. Încă puţină vreme, şi lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă vedeţi: pentru că Eu trăiesc, şi voi veţi trăi. În ziua aceea voi veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl Meu, şi voi în Mine, şi Eu în voi. Cel care are poruncile Mele, şi le ţine, acela este cel care Mă iubeşte: şi cel care Mă iubeşte va fi iubit de Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi pe el, şi Mă voi manifesta faţă de el. Iuda a zis către El, nu Iscarioteanul, Doamne, cum este asta că Tu Te vei manifesta nouă, şi nu către lume? Isus a răspuns şi i-a zis, Dacă un om Mă iubeşte, el va ţine cuvintele Mele: şi Tatăl Meu îl va iubi, şi Noi vom veni la El, şi ne vom face locuinţa

Noastră cu el." El a zis că El va ruga pe Tatăl Care va trimite un alt Mângâietor Care era CU ei (ucenicii) deja dar NU ÎN ei. Acela era Cristos. Apoi în versetul douăzeci şi trei, vorbind despre Sine şi Tatăl, El a zis NOI vom veni. Acolo este acesta: „Duhul vine, Acelaşi Duh a lui Dumnezeu care s-a manifestat ca Tatăl, şi ca Fiul, şi încă se va manifesta în mulţi" - UN DUMNEZEU Care este Duh.

Aceasta este de ce nici un om nu poate veni vreodată înainte şi să zică că omul sfânt este un papă sau omul sfânt este un episcop sau preot. OMUL SFÂNT este Cristos, Duhul Sfânt, în noi. Cum îndrăzneşte ierarhia să declare că laicii nu au nici un cuvânt de spus? Fiecare are ceva de spus. Fiecare are o lucrare, fiecare are o slujbă. Duhul Sfânt a venit la Cincizecime şi s-a separat pe Sine peste fiecare, ca să poată să fie împlinit unde Cristos a zis: „În ziua aceea voi veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl Meu, şi voi în Mine şi Eu în voi." Ioan 14:20.

Marele Eu Sunt, Dumnezeul Atotputernic, a venit ca Duh să umple biserica Lui adevărată. El are un drept să se mute oriunde vrea El, şi peste oricine vrea El. Noi nu facem vreun „om sfânt" printre noi, ci întreaga adunare adevărată a Domnului este sfântă, din cauza prezenţei Duhului Sfânt. Acesta este El, Duhul Sfânt, care este sfânt, nu adunarea din ea însăşi.

Acum aceasta este descoperirea: Isus Cristos este Dumnezeu. Iehova din Vechiul Testament este Isus din Noul. Nu contează cât de greu încercaţi, voi nu puteţi dovedi că există TREI Dumnezei. Dar de asemenea este nevoie de o descoperire prin Duhul Sfânt să vă facă să înţelegeţi adevărul că El este Unu. Este nevoie de o descoperire să vedeţi că Iehova din Vechiul Testament este Isus din Noul. Satan s-a strecurat în biserică şi a orbit pe oameni faţă de acest adevăr. Şi când ei au fost orbiţi faţă de acesta, nu a durat mult până când Biserica din Roma s-a oprit de a boteza în Numele Domnului Isus Cristos.

Eu admit că este nevoie de o adevărată descoperire de la Duhul Sfânt să vedeţi adevărul despre Dumnezeire în aceste zile când noi suntem în mijlocul pervertirii de aşa multă Scriptură. Dar biserica învingătoare, biruitoare este zidită pe descoperire astfel că noi ne putem aştepta ca Dumnezeu să ne descopere adevărul Său. Oricum, voi de fapt nu aveţi nevoie de o descoperire despre botezul în apă. Aceasta este chiar acolo privindu-vă drept în faţă. Ar fi posibil pentru un minut ca apostolii să fie conduşi în rătăcire de la o poruncă directă a Domnului de a boteza în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt şi apoi să se afle pe ei în neascultare voită? Ei ştiau care era Numele, şi nu există nici un loc în Scriptură unde au botezat ei în vreun alt fel decât în Numele Domnului Isus Cristos. Bunul simţ v-ar spune căci Cartea despre Fapte este biserica în acţiune, şi dacă ei au botezat în felul acela, atunci acela este felul de a boteza. Acum dacă voi credeţi că aceea este tare, ce gândiţi voi despre asta? Oricine care nu a fost botezat în Numele Domnului Isus a trebuit să fie botezat din nou.

Fapte 19:1-6: „Şi a ajuns să se împlinească, că, în timp ce Apollo era în Corint, Pavel trecând prin coasta de sus a venit la Efes: şi găsind pe anumiţi ucenici, El le-a spus lor, Aţi primit voi Duhul Sfânt de când aţi crezut? Iar ei i-au spus lui, Noi nici măcar nu am auzit dacă ar exista vreun Duh Sfânt. Şi el le-a zis, Înspre ce aţi fost voi botezaţi? Şi ei au zis, Înspre botezul lui Ioan. Atunci Pavel a zis, Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinţei, zicând către oameni, ca ei să creadă în Acela Care va veni după el, care este, în Isus Cristos. Când ei au auzit asta, ei au fost botezaţi în Numele Domnului Isus. Şi când Pavel şi-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; iar ei au vorbit în limbi şi au profeţit." Acolo este. Aceşti oameni buni din Efes au auzit despre venirea lui Mesia. Ioan L-a propovăduit. Ei au fost botezaţi spre pocăinţa de păcate, uitându-se ÎNAINTE să creadă în Isus. Dar acum era timpul să se uite ÎNAPOI la Isus şi să fie botezaţi spre IERTAREA păcatelor. Acesta era timpul să primească Duhul Sfânt. Şi când ei au fost botezaţi în Numele Domnului Isus Cristos, Pavel şi-a pus mâinile peste ei şi Duhul Sfânt a venit peste ei.

Oh, acei oameni dragi în Efes erau oameni buni; şi dacă vreunul avea un drept să se simtă în siguranţă, ei aveau. Observaţi cât de departe au venit ei. Ei au venit până sus la acceptarea venirii lui Mesia. Ei erau gata pentru El. Dar nu vedeţi voi căci cu toate acestea ei L-au omis? El a venit şi s-a dus. Ei aveau nevoie să fie botezaţi în Numele Domnului Isus Cristos. Ei aveau nevoie să fie umpluţi cu Duhul Sfânt.

Dacă voi aţi fost botezaţi în Numele Domnului Isus Cristos, Dumnezeu vă va umple cu Duhul Lui. Acesta este Cuvântul. Fapte 19:6 care noi am citit a fost împlinirea din Fapte 2:38: „Pocăiţi-vă, şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, iar voi veţi primi darul Duhului Sfânt." Vedeţi, Pavel, prin Duhul Sfânt, a spus exact ce a spus Petru prin Duhul Sfânt. Şi ceea ce a fost zis NU POATE fi schimbat. Aceasta trebuie să fie la fel de la Cincizecime până când chiar ultimul ales a fost botezat. Gal 1:8: „Dar chiar dacă noi, sau un înger din ceruri, vă propovăduieşte vreo altă evanghelie decât aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat."

Acum unii dintre voi oamenii Unitarieni botezaţi greşit. Voi botezaţi pentru regenerare de parcă fiind scufundat în apă v-ar mântui. Regenerarea nu vine prin apă; aceasta este o lucrare a Duhului. Omul care prin Duhul Sfânt a dat porunca: „Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi fiecare în Numele Domnului Isus," nu a spus că

apa a regenerat. El a spus că aceasta era numai o dovadă a unui „cuget curat către Dumnezeu.” Asta era totul.

Petru 3:21: „Icoana aceasta asemănătoare prin care chiar şi botezul ne mântuieşte acum (nu punerea la o parte a întinăciunilor trupului, ci răspunsul unui cuget curat către Dumnezeu,) prin învierea lui Isus Cristos.” Eu cred aceasta.

Dacă vreunul are ceva idei false că istoria poate dovedi botezul în apă în vreun alt fel decât în Numele Domnului Isus Cristos, eu v-aş sfătui să citiţi istoriile şi aflaţi voi înşivă. Următoarea este o adevărată mărturie despre un Botez care a avut loc în Roma anul 100 A.D. şi a fost reprodus în Revista TIME în 5 decembrie 1955. „Diaconul şi-a ridicat mâna, şi Publius Decius a păşit prin uşa baptisterului. Stând până la brâu în bazin era Marcus Vasca vânzătorul de lemne. El zâmbea aşa cum Publius a străbătut în bazin lângă el. 'Credis?' a întrebat el. 'Credo,' a răspuns Publius. 'Eu cred că mântuirea mea vine de la Isus Cristosul, Care a fost răstignit sub Pontius Pilat. Cu El eu am murit ca să pot avea cu El Viaţă Eternă.' Atunci el a simţit braţe puternice sprijinindu-l aşa cum el s-a lăsat pe spate în bazin, şi a auzit glasul lui Marcus în urechea lui - 'Eu te botez în Numele Domnului Isus' - aşa cum apa rece s-a închis peste el.”

Drept sus până când adevărul a fost pierdut (şi nu s-a întors până în această ultimă epocă - aceasta este de la Niceea până la începutul acestui secol) ei au botezat în Numele Domnului Isus Cristos. Dar acesta a venit înapoi. Satan nu poate să ţină descoperirea jos când Duhul vrea ca să o dea.

Da, dacă existau trei Dumnezei, voi aţi putea foarte bine boteza pentru un Tată, şi un Fiu, şi un Duh Sfânt. Dar DESCOPERIREA DATĂ LUI IOAN era că există UN DUMNEZEU şi Numele Lui este DOMNUL ISUS CRISTOS, şi voi botezaţi pentru UN Dumnezeu şi numai unul. Aceasta este de ce Petru a botezat în felul în care a făcut-o la Cincizecime. El trebuia să fie devotat la descoperirea care era: „Să ştie toată casa lui Israel cu siguranţă, că Dumnezeu l-a făcut pe ACELAŞI ISUS, pe Care voi l-aţi răstignit, ŞI DOMN ŞI CRISTOS.” Acolo este El: „DOMNUL ISUS CRISTOS.”

Dacă Isus este 'AMÂNDOUĂ' Domn şi Cristos, atunci El (Isus) este, şi nu poate fi altceva decât „Tată, Fiu, şi Duh Sfânt” în O Persoană manifestată în trup. Aceasta NU este „Dumnezeu în trei persoane, trinitate binecuvântată,” ci UN DUMNEZEU, O PERSOANĂ cu trei titluri majore, cu trei funcţii manifestând acele titluri. Ascultaţi aceasta încă odată. Acest acelaşi Isus este „AMÂNDOUĂ Domn şi Cristos. Domn (Tată) şi Cristos (Duh Sfânt) sunt Isus, căci El (Isus) este AMÂNDOI din ei (Domn şi Cristos).

Dacă aceasta nu ne arată adevărata descoperire despre Dumnezeire, nimic nu va arăta. Domn NU este un altul; Cristos NU este un altul. Acest Isus este Domnul Isus Cristos - UN DUMNEZEU.

Filip într-o zi i-a spus lui Isus: „Doamne, arată-ne pe Tatăl şi ne va fi de ajuns.” Isus i-a zis: „Atâta vreme am fost cu voi şi tu nu Mă cunoşti? Cine m-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl, aşa că de ce spui tu, Arată-ne pe Tatăl? Eu şi Tatăl Meu suntem Unu.” Eu am citat asta odată şi o doamnă a zis: „Doar un minut, Dl. Branham, dvs. şi soţia dvs. sunteţi una.”

Eu am zis: „Nu în felul acela.”

Ea a zis: „Vă cer scuze?”

Astfel eu i-am spus: „Dvs. mă vedeţi?”

Ea a zis: „Da.”

Am zis: „Dvs. vedeţi pe soţia mea?”

Ea a zis: „Nu.”

Am zis: „Atunci acea unitate este de un fel diferit, căci El a zis, Când voi mă vedeţi pe Mine, voi vedeţi pe Tatăl.”

Profetul a zis că va fi lumină în timpul serii. În imn este scris:

„Va fi lumină în timpul serii,

Cărarea spre slavă cu siguranţă tu o vei găsi,

Pe drumul apei, aceea este lumina astăzi,

Îngropat în Numele preţios a lui Isus.

Tânăr şi bătrân, căiţi-vă de toate păcatele voastre,

Duhul Sfânt cu siguranţă va intra înăuntru.

Lumina de seară a venit -

Este un fapt că Dumnezeu şi Cristos sunt unu."

Nu cu mult în urmă eu discutam cu un Rabin Evreu. El mi-a spus: „Voi Neamurile nu puteţi tăia pe Dumnezeu în trei bucăţi şi să-L daţi unui Iudeu. Noi cunoaştem mai bine decât atât."

Eu i-am spus: „Asta este întocmai Rabinule, noi nu-l tăiem pe Dumnezeu în trei bucăţi. Tu crezi profeţii, nu-i aşa?"

El a zis: „Eu cred desigur."

„Crezi tu Isaia 9:6?"

„Da."

„Despre cine vorbea profetul?"

„Mesia."

Am zis: „În ce relaţie va fi Mesia faţă de Dumnezeu?"

El a zis: „El va fi Dumnezeu."

Am zis: „Asta-i adevărat." Amin.

Voi nu puteţi să-l puneţi pe Dumnezeu în trei persoane sau trei părţi. Voi nu-i puteţi spune unui Iudeu că există un Tată, şi un Fiu, şi un Duh Sfânt. El vă va spune foarte repede de unde a venit ideea aceea. Iudeii ştiu că acest crez a fost stabilit la Consiliul din Niceea. Nu-i de mirare că ei ne dispreţuiesc ca păgâni.

Noi vorbim despre un Dumnezeu care nu se schimbă. Iudeii de asemenea cred asta. Dar biserica şi-a schimbat neschimbatul Dumnezeu din UNU în TREI. Dar lumina se reîntoarce la înserat. Cât de izbitor este ca acest adevar a venit la timpul când Iudeii se reîntorc în Palestina. Dumnezeu şi Cristos sunt UNUL. Acest Isus este AMÂNDOUĂ DOMN ŞI CRISTOS.

Ioan avea descoperirea, şi ISUS era Descoperirea, şi El s-a produs pe Sine chiar aici în Scriptură - „EU SUNT Cel Care Era, Care Este şi Va Veni, Atotputernicul. Amin."

Dacă descoperirea este dincolo de tine, uită-te în sus şi caută pe Dumnezeu pentru aceasta. Aceea este singura cale prin care vei pricepe vreodată. O descoperire trebuie să vină de la Dumnezeu. Aceasta niciodată nu vine prin om, prin înzestrări naturale, ci prin înzestrare Spirituală. Tu poţi chiar memora Scriptura, şi deşi aceasta este minunat, aceea nu o va face. Ea trebuie să fie o descoperire de la Dumnezeu. Se spune în Cuvânt că nici un om nu poate spune că Isus este Cristosul decât prin Duhul Sfânt. Tu trebuie să primeşti Duhul Sfânt şi atunci, şi numai atunci, poate Duhul să-ţi dea descoperirea că Isus este Cristosul: Dumnezeu, Cel Uns.

Nici un om nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu şi cel la care Duhul lui Dumnezeu le descoperă. Noi avem nevoie să chemăm pe Dumnezeu pentru descoperire mai mult decât orice altceva în lume. Noi am acceptat Biblia, noi am acceptat marile adevăruri din ea, dar aceasta încă nu este reală la cei mai mulţi dintre oameni deoarece descoperirea de către Duhul nu este acolo. Cuvântul nu a fost însufleţit. Biblia zice în 2 Cor. 5:21 că noi am devenit neprihănirea lui Dumnezeu prin uniunea noastră cu Isus Cristos. Aţi priceput voi asta? Ea zice că NOI SUNTEM TOCMAI NEPRIHĂNIREA LUI DUMNEZEU ÎNSUŞI prin a fi ÎN CRISTOS. Ea zice că El (Isus) a devenit PĂCAT pentru noi. Ea nu spune că El a devenit păcătos, ci a devenit PĂCAT pentru noi ca prin uniunea noastră cu El noi să putem deveni NEPRIHĂNIREA lui Dumnezeu. Dacă noi acceptăm faptul (şi noi trebuie) că El literar a devenit PĂCAT pentru noi prin substituirea Lui pentru noi, atunci noi de asemenea trebuie să acceptăm faptul că noi prin uniunea noastră cu El am devenit TOCMAI NEPRIHĂNIREA lui Dumnezeu. A respinge una este a respinge cealaltă. A accepta una este a accepta cealaltă. Acum noi ştim că Biblia spune asta. Aceasta nu poate fi negat. Dar descoperirea despre aceasta lipseşte. Aceasta nu este reală pentru majoritatea din copiii lui Dumnezeu. Acesta este doar un verset bun în Biblie. Dar noi avem nevoie să avem aceasta făcută VIE pentru noi. Aceea are nevoie de descoperire.

Lăsaţi-mă să pun ceva aici care vă va şi uimi şi va ajuta. De abia că există un student care nu crede că Noul Testament era original în limba Greacă. Toţi marii noştri studenţi ai Bibliei au spus că Dumnezeu a dat lumii trei mari naţiuni cu trei mari contribuţii pentru binele Evangheliei. El a dat pe Greci care au dat o limbă universală. El ne-a dat pe Iudei care ne-a dat adevărata religie şi cunoştintă adevărată despre Dumnezeu prin Mântuitorul. El ne-a dat pe Romani care ne-a dat un imperiu unificat cu lege şi un sistem de drumuri. Astfel noi avem religie adevărată, limba să o exprimăm către multe popoare, şi guvernul şi drumuri să o răspândim fizic. Şi istoric vorbind aceasta pare să fie exact corect. Şi astăzi

savanţii noştri Greci zic că limba Greacă din zilele Bibliei este aşa de perfectă şi exactă încât dacă studentul de Greacă este un gramatician şlefuit şi precis el poate într-adevăr să cunoască exact ce învaţă Cuvântul Noului Testament. Dar nu este aceasta numai o teorie? Este asta adevărat? Nu este aceasta aşa că fiecare savant Grec de reputaţie de la o denominaţiune dezbate pe un alt student dintr-o altă denominaţiune, şi nu este astfel că argumentările lor sunt bazate pe cuvinte Greceşti identice şi reguli identice de gramatică? Desigur acesta este felul în care este. Chiar în urmă acolo în Epoca Pergam, chiar înainte de Consiliul din Niceea din 325 acolo erau doi mari studenţi, Arius şi Athanasius care au devenit încleştaţi în combatere doctrinală asupra unui cuvânt Grecesc. Aşa de intens şi aşa de răspândită în toată lumea a devenit dezbaterea lor încât istoricii au zis că lumea a fost împărţită din cauza unui diftong (sunetul a două vocale într-o singură silabă.) Acum dacă Greaca este aşa perfectă, şi aşa ordinată de Dumnezeu, de ce era acolo o astfel de dispută? Desigur că Dumnezeu nu a intenţionat ca noi toţi să cunoaştem Greaca? Chiar astăzi noi avem argumente asupra limbii Grece. Luaţi de exemplu cartea: „Biserica Paralizată a lui Cristos la raze-X" de Dr. McCrossan. În ea el aşează numeroase citate de la mulţi gramaticieni renumiţi Greci, şi dovedeşte spre propria lui satisfacţie că neschimbatele reguli de gramatică Grecească dovedeşte conclusiv că Biblia învaţă că un om este botezat cu Duhul Sfânt ulterior la renaştere.

El de asemenea declară categoric că femeile pot prelua amvonul deoarece cuvântul profeţie înseamnă a predica. Dar a convins el pe alţi studenţi din Greacă care sunt aşa de capabili ca el? Niciodată. Tot ceea ce voi aveţi de făcut este să citiţi pe acei studenţi care deţin punctul de vedere opus şi ascultaţi citatele lor învăţate.

Acum nu numai că ceea ce am spus este adevărat, ci să mergem un pas mai departe. Astăzi noi avem unii studenţi care pretind că manuscrisele originale erau scrise în Aramaică care era limba lui Isus şi a poporului din ziua Lui. Se pretinde de către ei că oamenii nu vorbeau şi scriau în Greacă aşa cum este presupus aşa obişnuit. Şi faptul este că istoricii noştri sunt împărţiţi asupra acesteia. De exemplu, Dr. Schonfield, un student prea ilustru a dovedit prin cercetare spre satisfacţia lui că Noul Testament era scris în materna poporului care vorbea Greaca în ziua aceea. El întemeiază un caz minunat pentru convingerile lui, bazat pe diferitele documente la dispoziţia lui. Dar pe de altă parte noi avem un alt student renumit, Dr. Lamsa, care este convins că Noul Testament a fost scris în Aramaică şi el nu are pe nimeni altul decât pe istoricul ilustru, Toynbee, să-i susţină controversa că Aramaica, şi NU GREACA a fost limba poporului, astfel aceasta pare posibil că Noul Testament era întâi scris în Aramaică.

Oricum, înainte ca noi să devenim prea preocupaţi despre aceasta, să citim şi versiunea lui King James şi traducerea de Dr. Lamsa. Spre satisfacţia noastră noi găsim cuvintele în amândouă uimitor la fel astfel că nu există de fapt diferenţă în conţinut sau învăţătură. Noi putem chiar trage concluzia că Dumnezeu a îngăduit aceste noi manuscrise descoperite şi publicaţii recente de scrieri deja cunoscute să vină înaintea noastră să dovedească autenticitatea a ceea ce noi deja aveam.

Şi noi aflăm că deşi traducătorii se pot lupta unul cu altul, dar scrierile nu.

Acum voi puteţi vedea că voi nu puteţi baza interpretarea asupra cunoştinţei aprofundate a limbii studentului în care este scrisă Biblia. Dar dacă voi încă nu puteţi vedea aceasta deoarece voi sunteţi învăluiţi în mintea voastră prin tradiţie aici este o ultimă ilustraţie. Nimeni nu poate să se îndoiască că Scribii şi Fariseii şi marii învăţaţi din anul 33 A.D. cunoşteau legile exacte de gramatică şi înţelesurile exacte ale cuvintelor în care era scris Vechiul Testament; dar cu toată superba lor cunoştintă ei au omis descoperirea Cuvântului promis a lui Dumnezeu manifestat în Fiul. Acolo El era pus înainte de la Genesa la Maleahi, cu capitole întregi devotate Lui şi slujbei Lui, şi totuşi cu excepţia câtorva care erau luminaţi de către Duhul, ei l-au omis în întregime.

Acum noi ajungem la o concluzie, astfel de concluzie după cum noi deja am aflat-o în Cuvânt. Atât de mult cât noi credem în a încerca să găsim cele mai vechi şi cele mai bune manuscrise să obţinem cea mai bună evidenţă posibilă despre Cuvânt, noi nu vom obţine niciodată adevărata înţelegere a acestuia prin studiu şi compararea de Scripturi, cât am fi de sinceri. ACEASTA VA LUA O DESCOPERIRE DE LA DUMNEZEU SĂ O ADUCĂ AFARĂ. ACEASTA ESTE EXACT CEEA CE A SPUS PAVEL: „CARE LUCRURI NOI DE ASEMENEA LE VORBIM, NU ÎN CUVINTE PE CARE LE ÎNVAŢĂ ÎNŢELEPCIUNEA OMULUI, CI CARE LE ÎNVAŢĂ DUHUL SFÂNT." 1 Cor. 2:15.

Adevărata descoperire este că Dumnezeu interpretează propriul Lui Cuvânt prin a adeveri ceea ce este promis.

Acum să nu fie vreunul îndrumat greşit prin ceea ce eu am spus şi crede că eu nu cred în precizia Cuvântului aşa cum noi îl avem acum. Eu cred că această Biblie este precisă. Isus a autentificat complet Vechiul Testament când era aici pe pământ şi acesta era alcătuit exact cum era Noul Testament al nostru. Nu faceţi nici o greşeală privitor la aceasta, că noi avem Cuvântul lui Dumnezeu infailibil astăzi şi nici un om nu îndrăzneşte să scoată din el sau să adauge la el. Dar noi avem nevoie de acelaşi Duh care l-a dat, ca să ni-l înveţe.

Oh, cum avem noi nevoie de descoperire prin Duhul. Noi nu avem nevoie de o Biblie nouă, noi nu avem nevoie de o traducere nouă, deşi unele sunt foarte bune, şi eu nu sunt împotriva lor, DAR NOI AVEM NEVOIE DE DESCOPERIREA DUHULUI. Şi mulţumim lui Dumnezeu, că noi putem avea ceea ce avem noi nevoie, căci Dumnezeu vrea să ne descopere Cuvântul Său prin Duhul Lui.

Fie ca Dumnezeu să înceapă prin Duhul lui să ne dea descoperire continuă dătătoare de viaţă şi biruitoare. Oh, dacă biserica ar putea numai să obţină o descoperire proaspătă şi să devină prin aceasta Cuvântul viu manifestat, noi am face lucrările mai mari şi am slăvi pe Dumnezeu Tatăl nostru în ceruri.

DEZLEGAT DE PĂCAT

Apoc. 1:5: „A Lui Care ne-a iubit, şi ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sânge.” Cuvântul „spălat” este de fapt „dezlegat” - „Ne-a dezlegat de păcatele noastre în propriul Lui sânge.” Nu este asta minunat? Dar sunteţi voi înclinaţi spirituali? Aţi prins voi aceasta? Acesta era PROPRIUL Lui sânge care ne-a dezlegat complet de păcatele noastre. Acesta nu era sânge uman. Acesta era sângele lui Dumnezeu. Petru l-a numit sângele lui Cristos. Pavel l-a numit sângele Domnului, şi sângele lui Isus. Nu trei persoane, ci O persoană. Acolo este iarăşi descoperirea aceea, UN Dumnezeu. Acel Iehova Dumnezeu omnipotent a venit jos şi şi-a făcut Lui însuşi un trup prin naştere din fecioară şi a locuit în el, ca acesta să poată fi sângele lui Dumnezeu care ne eliberează (ne dezleagă în întregime) de păcatele noastre şi ne prezintă fără pată înaintea Lui însuşi cu bucurie nespus de mare.

V-ar place vouă un model al Vechiului Testament? Să mergem înapoi la Grădina Edenului. Când prima ştire a venit în slavă că fiul, Adam, a fost pierdut, a trimis Dumnezeu un înger? A trimis El un fiu? A trimis El un altul asemănător nouă? Nu, El a venit ÎNSUŞI să răscumpere pe acel fiu pierdut. Aleluia! Dumnezeu nu a încredinţat planul Lui de salvare la altul. El s-a încrezut numai în Sine. Dumnezeu a fost făcut trup şi a locuit printre noi şi ne-a răscumpărat pentru Sine. Noi suntem mântuiţi prin „sângele lui Dumnezeu”. Eternul Dumnezeu a locuit într-un trup muritor pentru ca să ia păcatul la o parte. El a devenit Miel pentru ca să-şi verse sângele Lui şi să intre dincolo de perdea cu el.

Consideraţi aceasta. De moment ce acesta este sângele lui Dumnezeu, el este sânge perfect; şi dacă sângele perfect ne dezleagă de puterea şi robia şi întinăciunea păcatului, atunci dezlegarea este perfectă şi completă. De aceea acum acolo nu este condamnare. „Cine o să mai pună ceva să învinuiască pe aleşii lui Dumnezeu? Acesta este Dumnezeu care justifică (ne declară neprihăniţi). Cine este cel care condamnă? Acesta este Cristos care a murit.” Rom. 8:33-34. Acolo este asta, moartea Lui ne-a dat sângele. Sângele ne-a dezlegat. Acum nu există condamnare. Cum poate să fie? Nu există nimic pentru care să fii condamnat, deoarece sângele ne-a dezlegat de păcat. Noi suntem liberi, fără vină. Nu ascultaţi de om, ascultaţi de Cuvânt. Voi sunteţi dezlegaţi prin sânge.

Acum nu vă legaţi iarăşi prin tradiţii şi crezuri şi organizaţii. Nu fiţi conduşi în rătăcire prin a asculta la aceia care neagă puterea Cuvântului şi neagă că Isus mântuieşte, vindecă, şi umple cu Duhul Sfânt şi putere. Voi sunteţi oameni liberi ai lui Dumnezeu, dezlegaţi prin propriul Lui sânge. Dacă voi încă vă ţineţi credinţa voastră la crezuri şi denominaţiuni, aceasta este cert prin dovadă că voi v-aţi pierdut credinţa voastră în Cuvânt.

REGI ŞI PREOŢI

Apoc. 1:6: „Şi El ne-a făcut regi şi preoţi pentru Dumnezeu şi Tatăl Său; A Lui să fie slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.”

„El ne-a facut!” Oh, există anumite adevăruri pe care noi avem nevoie să le accentuăm. Acesta este unul din ele. EL! EL NE-A FĂCUT! Mântuirea este înfăptuirea Lui. Mântuirea este de la Domnul. Totul din har. El ne-a răscumpărat pentru un scop. El ne-a cumpărat pentru un scop. Noi suntem regi, regi spirituali. Oh, noi urmează să fim regi pe pământ cu El când El şade pe tronul Său. Dar acum noi suntem regi spirituali şi noi domnim peste o împărăţie spirituală. Aceasta spune în Rom. 5:17: „Căci dacă prin greşeala unui om moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult cei care primesc abundenţă de har şi din darul neprihănirii vor domni în viaţă prin unul, Isus Cristos.” Şi în Col. 1:13: „Care ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, şi ne-a strămutat în împărăţia (domnie) scumpului Său Fiu.” Chiar acum noi domnim cu Cristos, având stăpânire asupra păcatului, a lumii, a trupului, şi a diavolului. Arătând înainte lauda şi slava Lui; arătându-se înainte pe SINE, căci acesta este Cristos în noi, voind şi făcând după buna Lui plăcere. Da, într-adevăr, chiar acum noi şedem în locurile cereşti în Cristos Isus.

„Şi ne-a făcut preoţi.” Da, preoţi ai Lui, oferind lauda duhovnicească din buze sfinţite. Folosindu-ne vieţile ca o dulce jertfă către El. Închinându-ne Lui în Duh şi în adevăr. Mijlocind şi cerând. Preoţi şi regi ai Dumnezeului nostru. Nu-i de mirare că lumea nu ne atrage şi noi suntem un popor special zelos în lucrări bune. Noi am fost recreaţi în El să fim ca şi copii ai Tatălui nostru.

DUMNEZEUL CARE VINE

Apoc. 1:7: „Iată, El vine cu nori; şi fiecare ochi Îl va vedea, şi cei care L-au străpuns: şi toate

seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui. Chiar aşa, Amin."

El vine. Isus vine. Dumnezeu vine. Profetul vine. Preotul şi Regele vine. TOTUL în TOŢI vine. Chiar aşa, Doamne Isuse, vino repede. Amin.

El vine. El vine în nori, nori de slavă ca atunci când El a fost văzut pe Muntele Transfigurării, şi îmbrăcămintea Lui strălucea cum puterea lui Dumnezeu L-a înfăşurat. Şi FIECARE ochi Îl va vedea.

Asta înseamnă că aceasta nu este Răpirea. Aceasta este când El vine să preia locul Lui de drept ca Stăpân al Lumii. Aceasta este când acei care L-au străpuns cu crezurile şi învăţăturile lor denominaţionale se vor jăli, şi toţi oamenii se vor boci în groază din pricina Celui Care este Cuvântul.

Aceasta este povestea descoperirii din Zaharia 12:9-14. Zaharia a profeţit aceasta cam cu 2500 de ani în urmă. Aceasta este pe cale să aibă loc. Ascultaţi. „Şi se va împlini în ziua aceea, că Eu voi căuta să nimicesc toate naţiunile care vin împotriva Ierusalimului. Şi Eu voi turna peste casa lui David, şi peste locuitorii Ierusalimului, Duhul harului şi al implorărilor: iar ei se vor uita spre Mine pe Care ei l-au străpuns." Acum, când se întoarce Evanghelia la Iudei? Când ziua Neamurilor se sfârşeşte. Evanghelia este gata să meargă înapoi la Iudei. Oh, dacă eu aş putea să vă spun ceva care este pe cale să se întâmple chiar în această zi a noastră. Acest lucru măreţ care este pe cale să se întâmple va duce acolo la Apocalipsa 11 şi va ridica pe acei doi martori, acei doi profeţi, Moise şi Ilie, întorcând Evanghelia înapoi la Iudei. Noi suntem gata pentru aceasta. Totul este în ordine. Aşa cum Iudeii au adus mesajul la Neamuri, tot aşa Neamurile îl va lua drept înapoi la Iudei, şi Răpirea va veni.

Acum, ţineţi minte ce am citit în Apocalipsa şi Zaharia. Amândouă au venit chiar după necazul cel mare. Biserica celor Întâi-născuţi nu merge prin necazul cel mare. Noi ştim asta. Biblia învaţă asta.

La acea vreme aceasta spune că Dumnezeu urmează să toarne Duhul Lui peste casa lui Israel. Acesta este acelaşi Duh care a fost turnat peste Neamuri în ziua lor. „Şi ei se vor uita la Mine pe Care l-au străpuns, şi ei se vor jăli pentru El, ca unul care jăleşte pentru singurul lui fiu, şi ei vor fi în amărăciune pentru El, ca unul care este în amărăciune pentru întâiul lui născut. În ziua aceea acolo va fi o mare jale în Ierusalim, ca jalea din Hadad-rimmon în valea lui Megiddon. Şi ţara va jăli, fiecare familie aparte; familia casei lui David aparte, şi soţiile lor aparte; familia casei lui Natan aparte, şi soţiile lor aparte." Şi fiecare dintre case aparte când El vine în nori de slavă la a Doua Venire a Lui. Acei Iudei care L-au străpuns Îl vor vedea aşa cum zice într-o altă Scriptură: „De unde ai primit Tu acele răni?" Iar El va zice: „În casa prietenilor Mei." Acesta nu va fi un timp de jale numai pentru Iudeii care L-au respins ca Mesia, ci acesta va fi un timp de jale pentru acei rămaşi dintre Neamuri care L-au respins ca Mântuitor al acestei zile.

Acolo vor fi plânsete şi bocete. Fecioarele adormite se vor boci. Ele reprezintă biserica care a refuzat să ia ulei (simbol al Duhului Sfânt) în lămpile lor (simbol al trupului sau ţinător de ulei) până când era prea târziu. Aceasta nu era că ei nu erau oameni buni. Ele erau fecioare şi asta semnifică o înaltă ordine morală. Dar ele nu aveau ulei în lămpile lor astfel că ele au fost aruncate afară unde era bocet şi scrâşnit de dinţi.

Haideţi să tipizăm toate acestea în Genesa, capitolul 45, unde Iosif întâlneşte pe fraţii lui în Egipt şi li se descoperă pe sine. Genesa 45:1-7: „Atunci Iosif nu s-a putut abţine înaintea tuturor acelora care au stat lângă el; şi el a plâns, a Făcut ca fiecare om să iasă afară de la mine. Şi acolo nu a stat nici un om cu el, în timp ce Iosif s-a făcut pe sine cunoscut fraţilor săi. Şi el a plâns tare: şi Egiptenii şi casa lui Faraon au auzit. Iar Iosif a spus fraţilor săi, eu sunt Iosif; tatăl meu încă trăieşte? Iar fraţi lui nu i-au putut răspunde; căci ei au fost tulburaţi în prezenţa lui. Iar Iosif le-a spus fraţilor săi, Veniţi aproape de mine, eu vă rog. Şi ei au venit aproape. Şi el a zis, eu sunt Iosif fratele vostru, pe care voi l-aţi vândut în Egipt. Acum nu fiţi necăjiţi de aceea, nici supăraţi pe voi înşivă, şi pentru că m-aţi vândut: căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să păstreze viaţă. Căci în aceşti doi ani a fost foamete în ţară: şi încă mai sunt cinci ani, în care nu va fi nici arat nici recoltat. Şi Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră să vă păstreze urmaşi pe pământ, şi să vă salveze vieţile printr-o mare izbăvire."

Acum nu se compară aceasta cu Zah. 12 întocmai frumos? Punând cele două împreună noi suntem gata să obţinem aceasta exact corect.

Când Iosif era foarte tânăr el era urât de fraţii lui. De ce a fost el urât de fraţii lui? Aceasta era deoarece el era Duhovnicesc. El nu putea face nimic că vedea acele vedenii, nici nu putea face nimic că visa visuri şi tălmăcea. Aceea era în el. El nu putea să expună nimic altceva decât ceea ce era în el. De aceea, când fraţii lui l-au urât aceasta era fără motiv. Dar el era preaiubitul tatălui său. Tatăl lui era un profet şi a înţeles. Aceasta face un model perfect al lui Cristos. Dumnezeu Tatăl a iubit pe Fiul, dar fraţii (Cărturarii şi Fariseii) L-au urât deoarece El putea vindeca pe bolnavi, să facă minuni şi să prezică viitorul, să vadă vedenii şi să le tălmăcească. Acela nu era motiv ca să-L urască dar ei au făcut-o, şi ca fraţii lui Iosif, ei L-au urât fără un motiv.

Acum amintiţi-vă cum l-au tratat acei fii ai lui Iacob pe Iosif. Ei l-au aruncat într-o groapă. Ei i-au luat haina cu multe culori pe care i-a dat-o tatăl său şi a înmuiat-o în sânge să-l facă pe tatăl lui să creadă că băiatul a fost omorât de vreun animal. Ei l-au vândut la ceva negustori de sclavi care l-au luat în Egipt şi acolo el a fost revândut unui general. Soţia generalului l-a închis pe motiv fals, dar după ceva vreme abilitatea lui ca profet l-a adus la atenţia lui Faraon şi el a fost înălţat la mâna dreaptă a lui Faraon cu o astfel de autoritate încât nimeni nu putea să se apropie de Faraon afară doar dacă el a venit mai întâi prin Iosif.

Acum să examinăm viaţa lui Iosif în timp ce el era în Egipt, căci aici este unde noi îl vedem ca model perfect al lui Cristos. În timp ce era în casa generalului el era fals acuzat, pedepsit şi întemniţat fără o cauză, întocmai cum ei i-au făcut lui Isus. Acolo în închisoare el a tălmăcit visul despre paharnic şi bucătar care erau de asemenea prizonieri cu el. Paharnicul a fost restabilit la viaţă, dar celălalt condamnat la moarte. Cristos a fost întemniţat pe cruce, părăsit de Dumnezeu şi oameni. De fiecare parte a Lui era un hoţ - unul a murit, spiritual, dar celuilalt i s-a dat viaţă. Şi observaţi, când Isus a fost luat jos de pe cruce, El a fost înălţat în cer şi acum şade la dreapta marelui Duh a lui Iehova; şi nici un om nu poate veni la Dumnezeu decât prin El. Există UN mijlocitor între Dumnezeu şi oameni, şi El este tot ceea ce voi aveţi nevoie. Acolo nu sunt Marii sau sfinţi, numai Isus.

Continuând cu acest model care noi îl găsim în Iosif, observaţi cum că orice făcea el în Egipt a prosperat. Primul lui serviciu cu generalul a prosperat. Chiar şi închisoarea a prosperat. Când Isus se reîntoarce, deşertul va înflori ca un trandafir. El este „Fiul Prosperităţii.” Cum nici o epocă nu a prosperat vreodată ca aceea sub Iosif, astfel există un timp de o aşa binecuvântare care vine pe acest pământ cum lumea nu a cunoscut niciodată. Noi cu toţii putem şedea sub propriul nostru smochin şi să râdem şi să ne bucurăm pentru totdeauna în prezenţa Lui. În prezenţa Lui este plinătate de bucurie şi la mâna Lui dreaptă există plăceri pentru totdeauna. Laudă lui Dumnezeu.

Acum observaţi, că pretutindeni unde a mers Iosif ei au sunat din trâmbiţă să anunţe sosirea lui. Oamenii strigau: „Plecaţi-vă genunchiul către Iosif!” Indiferent de ceea ce făcea un om, când acea trâmbiţă suna el îşi pleca genunchiul. El putea să vândă ceva pe stradă, doar să se întindă după banii lui, dar el trebuia să se oprească şi să îndoaie genunchiul când sufla acea trâmbiţă. Dacă el era chiar un interpret sau un actor, el trebuia să-şi oprească actul şi să plece genunchiul către Iosif când prezenţa lui a fost anunţată cu acea chemare a trâmbiţei.

Şi într-una din aceste zile totul în timp va sta liniştit când trâmbiţa lui Dumnezeu va suna, şi cei morţi în Cristos vor învia şi dimineaţa se va crăpa etern luminoasă şi frumoasă. Totul va pleca genunchiul atunci, căci este scris: „De aceea Dumnezeu de asemenea L-a înălţat sus, şi I-a dat un Nume care este deasupra fiecărui nume; ca la Numele lui Isus fiecare genunche să se plece, lucrurile din ceruri, şi lucrurile de pe pământ, şi lucrurile de sub pământ; şi fiecare limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domn, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.” Fil. 2:9-11.

Dar observaţi o altă descoperire glorioasă în această modelare despre Iosif. Iosif, în timp ce era în Egipt, i s-a dat o mireasă dintre Neamuri şi prin ea el a primit o familie de doi fii, Efraim şi Manase. Iosif i-a cerut tatălui său să binecuvânteze pe cei doi băieţi. El i-a aşezat în faţa lui Iacob astfel ca Manase, cel întâi născut să fie la dreapta lui Iacob şi Efraim la stânga. Cum Iacob era pe cale să-i binecuvânteze el şi-a încrucişat mâinile astfel că mâna dreaptă a căzut peste cel mai tânăr. Iosif a strigat: „Nu aşa, tată, acesta este întâiul născut la dreapta ta.” Dar Iacob a zis: „Dumnezeu mi-a încrucişat mâinile.” Aici în model noi vedem că binecuvântarea care a aparţinut întâiului născut (Iudeul) a fost dată la cel tânăr (Neamurile) prin cruce (mâini încrucişate) a Domnului Isus Cristos. Binecuvântarea vine prin cruce. Gal. 3:13-14: „Cristos ne-a răscumpărat de sub blestemul legii, fiind făcut un blestem pentru noi: căci este scris, Blestemat este fiecare care atârnă de un pom; ca binecuvântarea lui Abraham să poată veni peste Neamuri prin Isus Cristos; ca noi să putem căpăta promisiunea Duhului prin credinţă.” Binecuvântarea lui Abraham a venit prin cruce la Neamuri. Iudeii au respins crucea; de aceea, Isus a luat mireasa Neamurilor.

Acum ajungând înapoi la povestea despre Iosif întâlnind fraţii lui. Voi vă reamintiţi că nu toţi fraţii au venit. Iosif a ştiut asta şi a insistat ca toţi fraţii să apară înaintea lui, sau el nu putea să se facă pe sine cunoscut lor. În sfârşit ei l-au adus pe cel care lipsea, pe micuţul Beniamin. Acesta era micuţul Beniamin, fratele deplin a lui Iosif, care i-a înflăcărat sufletul.

Şi când Iosif al nostru, chiar Isus, va veni la poporul care a ţinut poruncile lui Dumnezeu şi care au mers înapoi în Palestina, sufletul Lui va fi înflăcărat. Micuţul Beniamin tipizează pe cei 144.000 de Israeliţi de pe tot pământul care s-au dus înapoi în Palestina pentru răscumpărarea lor. Ei vor sta acolo gata să-L primească, pe Care al cunoaşte bine este Viaţă eternă. Ei vor zice: „Acesta este Dumnezeul nostru după Care noi am aşteptat.” Atunci ei vor vedea pe Cel pe Care l-au străpuns. Şi ei vor striga cu spaimă: „De unde au venit aceste răni îngrozitoare? Cum s-a întâmplat aceasta?” Şi ei se vor boci şi plânge, fiecare familie aparte, fiecare aparte în agonia tristeţii.

Acum unde va fi Mireasa Neamurilor în timp ce Isus se face pe Sine cunoscut la fraţii Lui? Amintiţi-vă că mireasa lui Iosif cu cei doi copii erau în palat, căci Iosif a poruncit: „Fiecare să plece de la mine; scoateţi-i pe toţi afară dinaintea mea.” Astfel mireasa Neamurilor a fost ascunsă în Palat de Iosif. Unde va merge Biserica Neamurilor în răpire? În palat. Mireasa va fi luată de pe pământ. Ea va fi apucată sus înainte de necazul cel mare ca să întâlnească pe Domnul ei în aer. Pentru trei ani şi jumătate în timp ce pedeapsa mâniei lui Dumnezeu este turnată, ea va fi în măreaţa Cină de Căsătorie a Mielului. Atunci se va întoarce El, lăsându-şi mireasa Lui în „casa Tatălui Său,” în timp ce el se face cunoscut pe Sine fraţilor Săi. Tocmai la acest timp, legământul anticristului pe care Iudeii l-au făcut cu Roma va fi rupt. Roma şi aliaţii ei trimit atunci trupele lor să nimicească pe toţi temătorii de Dumnezeu, Iudeii supuşi Cuvântului. Dar aşa cum ei vin împotriva cetăţii să o distrugă, acolo va apărea în ceruri semnul venirii Fiului Omului cu armatele Lui puternice să-i nimicească pe cei care nimiceau pământul. Cu duşmanul respins, Isus vine atunci şi se prezintă pe Sine celor 144.000. Văzând puternicele Lui fapte de mântuire, ei au venit să cunoască puterea Lui. Dar de asemenea văzând rănile Lui şi ştiind că ei L-au respins chiar până la acel moment, îi face să strige în agonia groazei şi fricii, întocmai cum au făcut fraţii lor din vechime când ei au stat înaintea lui Iosif, fiind întristaţi de teamă că ei vor fi omorâţi. Dar cum Iosif a zis: „Nu fiţi supăraţi pe voi înşivă. Aceasta este în ordine. Dumnezeu a fost în toate acestea. El a făcut aceasta ca să păstreze viaţă.” Tot aşa le va vorbi Isus pace şi dragoste.

De ce au respins Iudeii pe Isus? Dumnezeu a fost în toate acestea. Aceasta era singura cale ca El să poată să aducă afară mireasa Neamurilor. El a murit pe cruce să păstreze viaţa Bisericii Neamurilor.

Acum aceşti 144.000 nu sunt în mireasă. În Apoc. 14:4 ei sunt numiţi fecioare şi ei urmează Mielul oriunde merge El. Faptul că ei nu s-au întinat cu femei arată că ei sunt fameni (Mat. 19:12). Famenii erau păzitorii odăilor miresei. Ei erau servitori. Observaţi că ei nu şed în tron ci sunt înaintea tronului. Nu, ei nu sunt în mireasă, dar vor fi în domnia glorioasă milenară.

Noi vedem că atunci când aceşti ultimii din Israel s-au unit în dragoste faţă de Domnul, şi vrăjmaşul a fost nimicit, Dumnezeu îşi va pregăti muntele Lui sfânt, noua Lui Grădină a Edenului pentru El şi mireasă şi păzitorii ei pentru luna de miere de o mie de ani pe pământ. Cum Adam şi Eva erau în grădină şi nu au terminat o mie de ani, acum Isus ultimul nostru Adam, şi Eva Lui (Biserica Adevărată) va împlini tot planul lui Dumnezeu.

Oh, cum se repetă Biblia pe sine. Scena despre Iosif şi fraţii lui este pe cale să se repete, căci Isus vine curând.

Şi aşa cum noi părăsim modelul despre Iosif, există încă un lucru pe care eu vreau să-l aduc în atenţia voastră despre acest timp al sfârşitului. Vă reamintiţi că aşa cum Iosif a stat înaintea fraţilor lui când Beniamin nu era cu ei el a vorbit printr-un interpret deşi el ştia Ebraica bine. El a vorbit fraţilor lui într-o altă limbă. Ştiaţi voi că prima Epocă a Neamurilor (capul de aur, Epoca Babiloniană) a mers afară cu un mesaj în limbi scris pe un perete? Această epocă se duce afară în acelaşi fel. Abundenţa limbilor în această zi este o dovadă mai departe că Vremurile Neamurilor s-au terminat şi Dumnezeu se întoarce înapoi la Israel.

El vine curând. Alfa şi Omega, Profetul, Preot şi Rege, Totul în Toate, Domnul Dumnezeul Oştirilor, vine curând. Chiar aşa Doamne Isuse, Unul şi Singurul Dumnezeu Adevărat, vino repede!

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

“…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …” Ap. 10:7